

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om et Tillæg til Loven af 13de April 1851 om borgerlig Vielse.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om extraordinær Entepension for Professor, Dr. phil. Andreas Peter Berggreen's Enke Dorothea Frederikke, født Wettergreen.

Mødet hævet Kl. 4,40.

Sex og Tredstydstyvende Møde.

Lirsdagen den 15de Februar 1881, Kl. 1.

Secretæren, J. Steffensen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et Tillæg til Loven af 13de April 1851 om borgerlig Vielse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3047—48.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (B. Christensen):

Det er kun meget faa Ord, jeg skal tillade mig at fremsføre paa dette Trin af Sagens Behandling. Det er de Fleste af Medlemmerne bekendt, at mit Standpunkt med Hensyn til denne Sag altid har været og fremdeles er, at borgerlig Vielse burde være den almindelige, den tvungne Gæbning, og den kirkelige Vielse den frivillige. Naar man i Halvtredserne ikke formaaede at komme videre end til den bekjendte Lov om borgerlig Vielse udenfor Folkekirken, saa var dette kjendelig mindre af Overbevisning om, at det ikke burde være saa, end af den Tro, at Folket ikke dengang var modent til og ikke var tilstrækkeligt forberedt paa at modtage denne Reform.

Det er interessant i den Henseende at gjøre sig bekjendt med den saakaldte Kirkekommissions Forhandlinger, der overmaade fuldstændig vise den store Vægt, man lagde paa dette Moment. Ganske vist var der ogsaa der enkelte ubøielige og yderlige Modstandere af borgerlig Vielse, f. Ex. Sjællands nuværende Biskop, men Hovedhensynet, saavidt jeg har forstaaet, i Kirkekommissionen var dog bestandig det, at man ikke troede, at Folkestemningen endnu paa den Tid var modtagelig derfor. Det er imidlertid blevet klart i de forløbne Aar, hvormegen Misliighed, hvor forvirrede og forargelige Stillinger der ere komne frem, som staa i Forbindelse med denne Sag. Man har i Geistligheden, og vistnok med respektable Grunde, søgt stor Tvivl om, hvorvidt det var foreneligt med den hellige Skrift og med det bestaaende Ritual at foretage Vielse af Fraskilte, og det kjendte man havde Exempel fra Landets daværende første Geistlige, en Mand, der var agtet og indsigtsfuld som vistnok ingen af hans Forgængere eller hidtilværende Efterfølgere, idet denne jo selv ved at foretage Vielse af en høitflaaende Person, der havde ikke mindre end to Skilsmisser paa sig, har sat Exempel for de Geistlige om, hvor tvivlsomt rigtigt det var at vise Brangvillie eller Modstand mod at foretage Fraskiltes Vielse. Jeg skalde ikke have rørt ved denne Sag i dette Dieblisk, naar det ikke havde været, som jeg tillod mig at bemærke ved Indbringelsen af Lovforslaget, fordi en meget hæderlig og af mig høitæret Samling af Geistlige, af Præster, var bleven enig om at gjøre mig den Anmodning at foreslaa et lille bitte Skridt fremad mod det Maal, som ogsaa de synes at erkjende for det rette, nemlig det Maal, at den borgerlige Vielse blev den tvungne, den almindelige. Disse Mænd have bedet mig om at forestille narværende Thing, om der ikke burde gives et Tillæg til Loven af 13de April 1851, saalydende: „Denne Lov udstrækkes til at gjælde for fraskilte Personer indenfor Folkekirken, som agte at indgaa nyt Hgteskab. Det skal dog være dem uforment at lade sig kirkelig vie, naar en Præst i Folkekirken er villig til at foretage Vielsen.“ Dette lille og, jeg havde nær sagt, ustyrbige Forslag er i ethvert Tilfælde dog et Fremstrid, om det ogsaa, som sagt, kun er et lille Fremstrid mod det nævnte Maal. og jeg nærer det Haab, at det aerede Thing ifølge de egentlig fremherskende Anskuelser hos Flertallet af dets Medlemmer vil modtage det med en vis Velvillie. Jeg kan ikke lade være med at udtrykke tillige, at, jeg havde nær sagt, den eneste Frygt, jeg i den Henseende nærer, er, at man, netop fordi det er saa Tid, ikke vil indlade sig derpaa, ikke kan overvinde sig til at gaa ind derpaa uden at komme med yderligere Tillæg med Hensyn til det borgerlige Hgteskab, som vilde vanskeliggjøre Etilingen og Udsaldet. Jeg vil varmt anbefale for Dieblisket at blive staaende ved dette lille Forslag og at udsætte til bedre Tider,